

Ting jeg IKKE tror på

(Sist oppdatert: 24.06.2018)

Åpen dør, kors og Bibel, illustrasjon hentet fra [Christian Art](#).

I artikkelen "[min tro](#)" har jeg skrevet noen ord om min kristentro. Imidlertid har jeg mange artikler her i bloggen hvor jeg stiller spørsmålstegn ved og tildels kritiserer kristen aktivitet og kristne "grunnsannheter". Som innledningstekst til kategorien protest kristendom har jeg blant annet skrevet:

- *"Jeg anser meg selv som kristen, men jeg synes likevel det skjer mye rart i kristendommens navn som ikke jeg kan identifisere meg med eller stå inne for. Her i denne kategorien anlegger jeg et litt kritisk skråblikk mot kristne meninger, holdninger, ståsteder og saker jeg reagerer på."*

Denne artikkelen du nå leser tilhører kategori protest kristendom. Jeg vil her ta tak i en del momenter som jeg **IKKE** tror på eller støtter opp om innenfor den kristne utøvende troen. Jeg stiller meg altså atter en gang sterkt skeptisk til en del som skjer i kristen regi og tro.

Det som står å leser i denne artikkelen er på mange måter en oppfølging til det jeg har skrevet i artikkelen "[Protest mot enkelte former for kristendom](#)" ([Konservativ kristendom? NEI TAKK!](#)).

En hel momentliste presenteres i fortsettelsen av denne artikkelen.

Jeg stiller meg sterkt skeptisk til og jeg tror ikke på følgende ting som skjer innenfor kristen regi:

- **Velsignelse og helbredelse mot betaling, eller kun for dem som tror "rett"**. Gud kan gripe inn og gjøre store ting, men dette avhenger ikke av hvor mange penger man på forhånd har "sådd inn". Helbredelse og andre tegn og undere er heller ikke avhengig av hvor sterkt man tror, at man tror på rett måte eller at man på andre måter gjør seg fortjent til det.
- Forkynnelse som går ut på at man **må gjøre seg fortjent til, tro rett, gi nok penger** osv. for å bli helbredet eller for å oppleve andre store ting sammen med Gud tar jeg sterkt avstand fra. Slik forkynnelse vil jeg karakterisere som vranglære. Slik forkynnelse har gitt mer frustrasjon og sår enn glede.
- Forkynnelse om at rett tro og omvendelse gir **himmel på jord** fri fra problemer. Bibelens lovnader gjelder i hovedsak for det neste livet (himmelen, paradiset) og ikke for det jordiske livet vi nå lever.
- **Velstandsforkynnelse og velstandsevangelister**: Enkelte velstandsevangelister lever selv et liv på gullstol. De lever et liv i luksus og i sus og dus på andres bekostning, og de kan altså kunsten med hvordan de skal berike seg selv. De får sine støttespillere til "å så inn" penger og lover dem i retur velstand og lykke. Slike forkynnere er etter mitt syn falske profeter. Jesus har aldri lovet oss velstand, penger, et liv uten sykdom og personlig suksess i dette jordiske livet.
- Enkelte menigheter forventer å få **tienden** til sitt arbeid. Selv mener jeg å stå helt fritt til støtte dem jeg vil og med de beløp jeg selv ønsker. Ingen skal få lov til å pålegge meg det ene eller det andre innenfor offer/kollekt. Er heller ikke på noen som helst måte forpliktet til å følge det gammeltestamentlige prinsippet om tienden. Enkelte forkynnere (f. eks. Arild Edvardsen, nå død) har oppigjennom tidene hevdet at man stjeler fra Gud ved å ikke gi tienden. En slik forkynnelse tar jeg avstand fra.
- **Falske forkynnere og profeter**: Det heter seg at mange falske profeter skal stå fram og føre mange vill, og da spesielt knyttet opp mot de siste tider.

Mer om falske forkynnere og profeter

Det heter seg at mange falske profeter skal stå fram og føre mange vill, og da spesielt knyttet opp mot de siste tider. De som blir ført vill er de som allerede er troende.

Dette ser vi tegn på her og nå, uten at jeg skal spekulere rundt dette som har med endetid og dommedag å gjøre. Helt fra Jesus sin tid har det vært falske forkynnere og profeter, så fenomenet er absolutt ikke nytt.

Det finnes en god del falske profeter og forkynnere som klarer å forføre en god del av de troende (kristne). Tegn på falske profeter er ting som: Feil fokus i forkynnelsen sin (detaljer blåses opp, andre ting ignoreres/forties), forkynnelse direkte i strid med Bibelen og ofte vet de å berike seg selv i form av penger og makt (luksus, lever i sus og dus som konger på sine støttespilleres penger).

Falske profeter kan gjøre mye tilsynelatende bra, selv om de farer med vranglære. De kan ofte skilte med undere og mirakler, stor oppslutning og andre store og overnaturlige opplevelser/hendelser selv om det er aldri så falskt. Som det står i Bibelen:

- Matt. 24, 11: "Mange falske profeter skal stå fram og føre mange vill."
- Matt. 24, 24: "For falske messiaser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for om mulig å føre selv de utvalgte vill."
- Rom. 16, 17: "Jeg formaner dere, søsken, til å holde øye med dem som skaper splittelse og fører andre til fall ved å gå imot den lære dere har tatt imot. Hold dere unna dem!"

Det absolutt viktigste er at all forkynnelse er i samsvar med det sentrale i evangeliet.

Jeg vil ikke gå så langt å navngi konkrete personer som farer med vranglære og som er falske forkynnere/profeter. Det er Gud sin jobb å dømme disse, og ikke oss menneskers ansvar. Det sentrale for alle troende er å være kritisk til forkynnelsen og forkynnerne. Alt må vurderes og prøves opp mot Bibelen:

1. Joh. 4, 1: "Mine kjære, tro ikke enhver ånd! **Prøv åndene om de er av Gud!** For det er gått mange falske profeter ut i verden."

Noen av de samme tankene som i denne "boksen" har jeg vært innom i artikkelen "Ekstrem karismatikk, skeptisk". Den engelskspråklige nettsiden "Church Watch Central" har også mye bra lesestoff rundt temaet.

Inspirasjon til denne tematikken hentet fra en artikkel på Søkelys med tittelen "Mange falske forkynnere og profeter skal stå frem i de siste dager".

- **Gud er neppe tunghørt.** Predikanter som travler rundt på scenen som en gamp samtidig som de roper og skriker for å påkalle forsamlingen og Gud har jeg liten sans for. Lydnivået til tale og lovsang må ikke være på nivå med en Heavy metal konsert (med etterfølgende øresus) for at Gud skal høre hva som skjer. Budskapet blir ikke bedre av at taleren eller predikanten konsekvent bruker "utestemme".
- **Massesuggesjon** (virkemidler: fakter, ord, lyd, musikk/sang og visuelle virkemidler som appellerer til massens følelser) har jeg ikke sans for. Å piske opp stemningen med lovsang eller følelsesladede utsagn fra scenekanten for å kunne bevise eller å kjenne på guds nærvær fungerer ikke særlig bra på meg.
- Samlinger hvor folk ramler som fluer, grynter som griser eller lager andre rare lyder tilsvarende dem som kunne høres på gammeldagse mentalsykehus appellerer ikke til meg. Det blir alt **for mye showpreget og for voldsomt for meg.**
- Rene scenekirker hvor alt er store show med masse lyd og lys (og røyk + pyro) er jeg sterkt skeptisk til. Det kristne budskapet er sterkt nok i seg selv og kan stå på sine egne bein uten å bli pakket inn i overdrevne effekter.
- Jeg tror ikke på all **tungetale og andre profetord** som påstås å komme fra Gud. Innimellom formidles et budskap som avsluttes med utsagn av typen "Så sier Herren Gud." Også slike budskap bør vurderes og prøves, da nok innimellom personlige meninger og tanker til formidleren blandes inn i Guds ord til forsamlingen.
- Det blir feil fokus å være så opptatt av **overnaturlige opplevelser (helbredelse m. m.) og andre tegn og under.** Det er troen på en tilstedeværende Gud som bør være i fokus.
- Jeg har ikke tro på all forkynnelse og ledelse som finner sted i en menighet. Det må være både lov og naturlig å **"prøve åndene" og å prøve budskapet** som settes fram fra scenen. Jeg er **ingen dum sau** som nødvendigvis må ledes og som hopper pga. predikanten sier at jeg skal gjøre det.
- Det er mange **selvoppnevnte fariseere og skriftlærde**, gjerne forkledt som **nettroll**, som er ute i aksjon. Masse stygge og sårende kommentarer fyres av hvor det er mer snakk om personangrep enn saklig diskusjon av sak. Spesielt ser man dette i nettdebatter, da det virker som om enkelte sitter inne med den

eneste sannhet mens de som måtte mene noe annet blir dømt nord og ned. Bibelens ord som advarer mot å dømme andre er visstnok ikke gjeldende for enkelte kristne, da de i stedet ønsker å dømme og belære alle rundt seg om "den eneste sanne tro".

- Enkelte er svært opptatt av å være **dommere og dømme andre** som ikke praktiserer troen likt som de selv.
- Jeg anser **ikke enkelte bygg eller rom som mer hellige enn andre**. Vigslede kirkebygg m. m. er en avsporing fra det sentrale.
- **For mye indremisjon og sosial koseklubb, for lite (ytre)misjon**: Misjon og misjonsvirksomhet er ganske nedtonet i mange kristne miljøer. Misjonsiveren og engasjementet som tidligere generasjoner hadde, spesielt overfor å sende ut misjonærer til det store utlandet, er i ferd med å dø ut.

Det var første del av lista! Lista over ting jeg er skeptisk til eller ikke tror på innenfor kristen utøvelse fortsetter nedenfor:

- **Menigheten, djevelens verk?** Innimellom lurer jeg på om organisering og opprettelse av menigheter og tilsvarende forsamlinger er djevelens verk. I enkelte tilfeller blir menigheten et sted for makt og kontroll over andre. Det benyttes hersketeknikker, maktmisbruk og åndelige overgrep for å kontrollere/styre og underkue medlemmene.
- Menigheter hvor det ikke er rom for **konstruktiv kritikk, tvil og diskusjoner** om veien videre er det best å holde god avstand til. Likeså menigheter hvor man har en sterk og ufeilbarlig **ledelse innsatt av Gud selv**. Det må da sannelig være lov å få være seg selv og ha et spørrende sinn uten å bli stemplet som "farlig" for eller uønsket i menigheten. Jeg forbeholder meg retten til å tenke selv!
- **Å underordne seg en eldste, eldsteråd eller pastor** samt å gi dem æren vil ikke jeg støtte opp om for enhver pris. All ledelse er ikke sunn!
- **Autoritær lederstil** dyrkes og framelskes i enkelte miljøer, gjerne med henvisning og begrunnelse fra Bibelen. Enkelte ledere er visstnok innsatt av Gud, og demokrati og medbestemmelse er uglesette verdier.
- Forsamlinger hvor det benyttes **hersketeknikker, latterliggjøring, ledelsen blander seg inn i den enkeltes private liv, fortielse av meningsmotstandere, maktmisbruk** og hvor viktige beslutninger tas av en **sterk autoritær ledelse** er ikke plasser hvor jeg kan trives eller som jeg vil oppsøke. Det må være lov til å være seg selv uten påkledd maske, og det er naturlig at alle blir hørte og vist respekt. **Brente barn/brente kristne** må unngås så langt det er mulig.
- **Hetsing av/hat mot minoriteter**: Å vise omsorg mot minoriteter (asylsøkere, muslimer, homofile osv.) ligger innebakt i den kristne troen. Som kristne skal vi ikke dyrke et sterkt majoritetssamfunn. Det bør være plass til alle og ikke kun flertallet eller utvalgte.
- I enkelte konservative kristne miljøer er det **trangsynt og foreldet tilnærming til begrepet familie**. A4 kjernefamilie som det eneste godkjente.
- Selv vil jeg **heller stå utenfor menighetslivet/forsamlingslivet** enn å tilhøre et usunt og nedbrytende miljø med maktmisbruk og hersketeknikker i bruk.
- Personer som påstår at de er **Bibeltro** og leser objektivt den store boka bokstav for bokstav vil jeg kalle for løgnere. Det er ikke mulig å forholde seg til Bibelen uten å tolke den (subjektivt). Man må ta hensyn til at Bibelen ble skrevet i en helt annen tidsepoke enn vår, den ble skrevet på et helt annet språk og den omhandler og er skrevet inn i en kultur som er veldig ulik vår egen. Bibelens ulike bøker er påvirket av forfatternes personlige og kulturelt betingende holdninger til etikk og moral.
- Det sies at Bibelen skal være inspirert av og fra Gud, og at boka skal representere Guds ufeilbarlige ord til oss mennesker. Likevel er jeg **dypt skeptisk til dem som sier at Bibelen gir svar på absolutt alle livets spørsmål**, problemer og utfordringer. Blind tro på at alle spørsmål kan besvares ved å studere Guds ord i form av Bibelen tar jeg sterk avstand fra.
- Dyrkingen av **Israel** som enkelte forsamlinger driver med forstår jeg meg ikke på. Jeg vet at Bibelen utpeker jødene til Guds utvalgte folk, men jeg kan likevel ikke forstå menigheter der (avguds)dyrkingen av Israel helst er det viktigste for menigheten. Jeg kan ikke for enhver pris støtte den sekulære staten Israel i tykt og tynt. Det er også noe "kunstig" å være så opptatt av Israel her i Norge, da den geografiske avstanden fra Norge til Israel tross alt er ganske stor. (Antisemittisme tar jeg imidlertid sterkt avstand fra!)
- **Rangering av synder** og ikke minst hva som regnes som synd kan være noe vanskelig å forholde seg til. Nå for tiden er visstnok homofili den største synden som kan begås, mens dyrking av penger (mammon, pengejag og materialisme), gjengifting, dømming, baksnakking etc. visstnok ikke lengre er synder. Sett fra mitt ståsted er jeg kjempeglad for kirkas nye standpunkt som åpner opp for homofile.
- Det er lett å være imot **likekjønnede samliv** og kalle det en stor synd da det ikke har rammet homofilimotstanderne personlig. Det blir litt feil å dømme andre i saker som man selv ikke har blitt "prøvd" i.
- Enkelte er ennå opptatt av tidligere tiders lister over **kardinalsnyder eller de syv dødssnyder**, samt å dømme dem som avviker fra det "aksepterte". Om enn ikke Bibelsk passer Arnulf Øverland sitt kjente sitat "Du må ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv" bra inn her.
- **Sex** er visstnok kun tillatt for gifte personer og for **forplantningens** skyld. Å ha sex på utsiden av ekteskapet eller for kun ren nytelse er ikke akseptabelt. Stakkars dem som måtte finne på å avvike fra dette mønsteret.
- **Guds straffedom**: Enkelte er kjapt ute med å framsette trusler om Guds straffedom mot Norge pga. en eller annen dagsaktuell sak. Hvis Norge ikke vender om og framviser en tro eller livsførsel/styresett i samsvar med

- vedkommende sin forskrudde fortolkning av Bibelen vil det gå Norge ille (jf. Sodoma og Gomorra). Noen utvalgte "dødssynder": Abort, homofili, umoralsk livsførsel, kritikk mot Israel etc.
- Uttalelser slik som "**Jeg frykter at Norge er kommet under Guds dom**". En gammeltestamentlig hevngjerrig, utspekulert, blodtørstig, kontrollerende, dømmende, harm og ustabil Gud vil ikke jeg ha noe med å gjøre. Et slikt syn avviker i stor grad også med den nytestamentlige troen som jeg og mange kristne deler.
 - Jeg kan **ikke dele humanetikernes tro på det gode i mennesket**. Det skjer alt for mye ondskap forårsaket av enkeltmennesker eller menneskegrupper til at jeg kan ha 100 % tro på mennesket. Jeg opplever kun Gud som ufeilbarlig. Ondskap er mennesket og den ondes verk, ikke Gud.
 - **Human-Etisk Forbund er etter mitt syn en "styggedom"**. En liten sneversynt, vrang og vanskelig organisasjon som lager masse støy pga. de er livredd for religion. Det ser ut til at de ønsker seg et diktatur der all religionsutøvelse er forbudt.
 - **Overdrevent fokus på endetiden og dommens dag**. Denne kommer når den kommer, og jeg ser ingen poeng i å benytte den som skremselspropaganda i tide og utide. Mange spådommer om tidspunkt for Armageddon har ikke slått til så langt i historien.
 - Menigheter og personer som oppfører seg som **sekter** og presenterer **den eneste sanne tro** er det ikke verdt å høre på. Slike forsamlinger er sannsynligvis på villfarelsens vei.
 - Enkelte forsamlinger eller menigheter har lange lister med **menneskeskapte regler, lover og bud**. Dette er lov her, ditt og datt er IKKE lov her. Nåde den som bryter disse gjerne uskrevene reglene! Død og pine venter på vedkommende hvis man ikke vender om og tar et oppgjør. Det virker som om for enkelte er Bibelen for snill og for enkel med sitt kjærlighets- og nådebudskap. Bibelen må suppleres med enda strengere regler for hva som er lov og ikke lov. Menneskeskapte regler og regler av typen slik gjør vi det hos oss er jeg dypt skeptisk til. Kom som du er, men bli som oss – holdning passer ikke for meg.
 - **De lærde akademikerne og teologene har fått for stor makt rundt fortolkning av Bibelen og dens budskap**. Evangeliet er allment tilgjengelig for oss alle, også for oss lekfolk. Universitets- eller høgskoleutdannelse innenfor teologi er ikke en nødvendighet for å forstå evangeliet. Evangeliet er så "enkelt" at "selv ikke dårer, skal gå seg vill" (Jes. 35, 8).
 - **Barnetro** er et ideal i Bibelen, og en slik tro er god nok. **Tro og bekjennelse av Jesus Guds sønn som herre og frelser** er alt som skal til (Rom. 10, 9). **Menneskebud** hjelper ingen inn i himmelen.
 - Som det også står i Bibelen: "*Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige, men åpenbart det for umyndige små.*" (Matt 11,25). Jesus advarte ganske kraftig mot datidens **skriftlærde**, som i utgangspunktet var kunnskapsrike og beleste. I dag kan det advares mot enkelte **teologer og forkynnere som kompliserer budskapet** unødvendig.
 - I enkelte sammenhenger styres mye av **frykt**. Det trues med fortapelse, helvete, djevelen, Satan, antikrist og demoner hvis ikke de riktige valg tas.

Og lista fortsetter nedenfor med enda flere momenter:

- **Mørkemenn**: Enkelte forkynnere er **EKSTREMT** opptatt av synd, dom og fortapelsen. Selv mener jeg det må være mye viktigere å peke på Jesus, kjærligheten og nåden enn å skremme folk. Å "tvinge" folk til "omvendelse" og inn i himmelen med trusler om evig fortapelse, pine, synd, dommedag og annen skremsel blir ikke riktig framgangsmåte.
- **Svovelforkynnelse og svovelpredikanter**: Å skremme folk inn i himmelen er ikke rett metode for forkynnelse. Det kan bli for mye fokus på synd, dom og helvete som gir folk dårlig samvittighet og som skremmer dem. Jeg foretrekker en mer lystigere forkynnelse, men hvor selvsagt kjernen i det kristne budskap kommer klart fram.
- Livets to utganger: Jeg tror på to utganger fra vårt jordiske liv, dvs. enten **himmel eller fortapelse**. Imidlertid tolker jeg ikke alt i Bibelen om svovel og ild rundt fortapelsen til å være helt bokstavelig. Det er mer metaforiske uttrykk.
- **Å leve i verden, men ikke å være av verden** tar enkelte menigheter litt vel seriøst. Å isolere seg på bedehuset i en lukket og isolert verden bringer ikke frelse til nye personer. Det er viktig at kristne også er til stede der folk flest befinner seg. Å ha hele sitt liv på bedehuset er sikkert sosialt og koselig, men dette medfører ikke mye rom for misjonering.
- Enkelte kristne er svært **skeptisk til alle offentlige myndigheter** (jf. diverse barnevernssaker i den senere tid hvor barnevernet får gjennomgå i det glatte lag). Enkelte lever også et **isolert liv** og følger lite med på hva som skjer i den store verden (nyheter, politikk osv.).
- Enkelte menigheter og kirkesamfunn fungerer (nesten) som **parallelsamfunn (ekkokammer) med selvjustis** (hevet over loven og lever på siden av det vanlige samfunnet). Slik ghettovirksomhet (sekt) er slettes ikke bra! Masse rart og uheldig kan finne sted.
- Enkelte behandler Gud som en Cola-automat. Man krever og forventer umiddelbare svar fra Gud i form av tegn, under og opplevelser. Det legges mye vekt på **personlige egoistiske opplevelser og følelser** sammen med Gud.
- Religionsutøvelse som ikke har plass til **både tro og tvil**. Tro uten tvil er ikke en levende tro. For de fleste kristne vil åndelige opplevelser, tvil, skuffelser, vansker og/eller problemer føre til at barnetroen blir erstattet av en voksentro, ELLER til at man tar helt avstand til hele kristentroen.

- **Redselen og fordommene enkelte har mot andre religioner og etniske folkegrupper.** Til og med enkelte “gode kristne” ser på Islam som folkefiende og landeplage nummer 1. Det finnes masse bra i religioner slik som Islam, og alle muslimer er ikke terrorister. Islamofobi, nei takk! (Men som kristen tror jeg selvsagt på at den eneste troen som frelser er kristendommen.) Fremmedfrykten, rasismen og frykt for det ukjente som mange kristne har tar jeg sterkt avstand mot.
- Mye “dritt” utgis i kristen regi. Jeg tenker da på **dårlige bøker, dårlig musikk** (f. eks. platt og meningsløs lovsang etc.) og enkelte **videoer/filmer**. Det stilles ikke mye krav til kvalitet i kristen regi.
- En god del av **kirkemusikken samt kirkeorgel** er jeg ikke tilhenger av.
- **Ekstrem karismatikk:** Søking etter sensasjonelle åndelige opplevelser kan ofte medføre store skuffelser og kan fort bli en egotripp.
- Enkelte **“superkristne” (les: karismatikere) sin repeterende ordbruk.** Hva er vitsen med å si mange ganger på rad ord slik som **“halleluja”, “amen” og “herlig å være frelst”**. Er det bare en uvane, eller betyr ordene virkelig noe?
- Misbruk av begrepet **født på nytt**. Jeg har noen ganger fått slengt mot meg at jeg ikke er født på nytt, selv om jeg vil hevde at alle som har mottatt troen (frelsen/frelst) er født på nytt pr. definisjon.
- Om man **blir døpt som voksen eller som barn** er mindre vesentlig sett fra mitt ståsted. Jeg er ikke mindre kristen eller B-kristen selv om jeg har blitt døpt som barn. Dåp er uansett en fin ting i samsvar med Bibelen.
- **Offerrollen** er praktisk for enkelte kristne å innta. Enkelte (gjerne konservative kristne) hevder å være forfulgt for sin tro her i Norge, noe som selvsagt ikke er reelt. At noen sier imot og vil diskutere er ikke det samme som forfølgelse! Andre hevder at myndighetene jobber med aktiv avkristning av Norge.

Med vår dømmende og “prektige” livsførsel:

“Vi norske kristne avkristner Norge daglig. Men vi innrømmer det ikke.” (Rune Edvardsen, daglig leder i Troens Bevis, fra DagensDebatt.no)

- **Plassering i båsene liberal eller konservativ kristen:** Egentlig er plasseringen/klassifiseringen av kristne i bås som enten liberale eller konservative kristne tåpelig. Det er ofte en sterk forenkling av virkeligheten hvor de færreste av oss passer helt 100 % inn i en av båsene. På noen områder kan en konservativ kristen være noe liberal og visa versa. Egentlig fungerer de to uttrykkene mest som en hammer eller maktbegreper som vi kan slå annerledestenkende i hodet med/dømme dem.
- **Frivillighet og frivillige** som den store redningen og løsningen på mange problemer/utfordringer i kristne virksomheter. I praksis kan det være vanskelig å skaffe frivillige, samt bruk av frivillige vil kreve tidkrevende koordinering, oppfølging og ledelse fra de ansattes/styrets side.
- Er det **kald kjærlighet** som praktiseres? Er det ikke lenger rom for **medmenneskelighet** med dem rundt oss, og da spesielt overfor de fremmedkulturelle. Brenner vi ikke for å bringe frelse, solidaritet og medmenneskelighet til dem som trenger det, f. eks. overfor fattige, nødlidende og andre svake grupper? Har vi kun rom til oss selv og vårt?
- Jeg er skeptisk mot enkelte former for **mindfulness, retreat, yoga etc.** Mange av disse teknikkene har sin opprinnelse i Østens religioner og New Age. Jeg vil som kristen ikke støtte slike religiøse koblinger.
- Sett med kristne øyne bør man **ta avstand fra healing, alternativ medisin, alternativ behandling og en del helsekostprodukter**. Alternativindustrien er stor med mange retninger, mange ulike tilbud og stort utvalg i ulike produkter. Ofte har slike ting og produkter samme type kobling som nevnt under forrige punkt, dvs. mot Østens religioner og/eller New Age. Altså: Noe som ikke er særlig forenelig med en kristen tro. Ellers er mye av disse produktene den rene bløffen og tilbyr kun Placeboeffekten.
- Jeg vil hevde at **mammon (penger) og det materielle** har fått for stor plass og makt i mange forsamlinger. Gadget-/dings-syken herjer i slike miljøer også. Man skal ha siste modell/generasjon av mobiltelefon (iPhone), og helst en bra og dyr bil og et pent nyoppusset og moderne/moteriktig hus.
- Mote, klesvalg, interiør og sminkebruk overlates ikke til tilfeldighetene. Det å framstå som **vellykket på den materielle og den personlige arenaen** er et “must”, og da gjerne spesielt i karismatiske miljøer. Fattige, “tapere” og personer med mange problemer er det lite rom for.

Så har jeg kommet til siste seksjon med punkter:

- I enkelte kristne miljøer er det bare bestemte **politiske ståsteder** som “aksepteres”. Det ses gjerne på som mer kristent å stemme blått (konservativt) enn rødt (sosialistisk). Jeg for min del mener Gud har plass til hele det politiske landskapet i sine menigheter/forsamlinger. Jeg støtter ikke at det er mer «kristelig» å være høyrevridd politisk sett enn å tilhøre den politiske venstresiden. Å benytte sosialist, venstrevridd og kommunist som skjellsord er bare tull.
- Jeg er skeptisk til **Tea Party-bevegelsen** (diverse organisasjoner og foreninger på den radikale høyresiden i amerikansk politikk), som også mange kristne sympatiserer med og støtter.
- Det finnes en del **selvoppnevnte apostler, profeter og guds sendebud** der ute. Ikke alle av dem er det verdt å låne øret til. En del av forkynnelsen enkelte av dem kommer med inneholder masse dobbeltmoral og grenser mot vranglære. Enkelte vet å berike seg selv godt med økonomiske midler som har blitt samlet inn.

- Er ofte skeptisk til **utenlandske forkynnere og forkynnelse**, spesielt den fra USA. Ofte representerer forkynnelsen en kulturkollisjon og ispedd usunt tankegods. Pengemas, velstandspredikanter og ekstrem/usunn trosforkynnelse (karismatisk herlighetsteologi) sier jeg nei takk til.
- Angående forrige punkt: I november 2017 braker det visstnok løs igjen, denne gangen i Oslo Spektrum. Da skal Trump-vennen Franklin Graham (William Franklin Graham III), sønn av Billy Graham, besøke Norge. Han er en Trump-sympatisør som har antydnet at Donald Trump er innsatt som USA sin president av Gud, eller i hvert fall at Guds velsignende hånd har vært til stede i valget av president. USA står visstnok i fare for å oppleve ulykker og terror pga. Guds straffedom mot landet i kjølvannet av diverse liberalisering, hvor Trump nok er "hans" redningsmann for å reversere liberaliseringen. Videre har han hatt noen kraftige uttalelser og angrep mot religionen islam. Mannen er også godt bemidlet etter å kunne ha hentet ut høy lønn (tjener millioner som evangelist) fra lederverv i to kristne organisasjoner, hvor pengene igjen stammer fra innsamlede midler. Leder for komiteen som har invitert den omstridte evangelisten er Sten Sørensen, som blant annet er styreleder i Troens Bevis som jeg normalt sett støtter.
- Jeg er skeptisk til at **ekstremkarismatikk av typen New Apostolic Reformation (NAR)** får innpass i norske menigheter uten større diskusjoner. Deres **New Age-inspirerte** forkynnelse med vekt på **åndelig krigføring/åndeliggjøring** og utdeling av **apostel-titler** over en lav sko ønsker jeg ikke å støtte opp om. Denne **herlighetsteologien** kan fort representere en falsk lære.
- **Felleskristne verdier:** Troen på at det finnes et objektivt sett med "kristne verdier" som alle kan enes om. Det er vanskelig å finne verdispørsmål som samler hele kristenheten. Kristne er sannsynligvis mer enn noen gang før en svært fragmentert og polarisert "gruppe". Det er slettes ikke snakk om en homogen gruppe der alle er enige om alt og deler de samme verdier og synspunkter. Politisk sett spriker også kristne i alle tenkelige retninger, og slettes ikke alle støtter KrF sin politikk. (*Muligens er de fleste protestantisk kristne enige i trosbekjennelsen, Jesus frelsesverk og nåden (jf. reformasjonen og Luther)?*)
- Det skremmes med masse vås rundt **endetid, dommedag, antikrist, dyrets merke (666), tusenårsriket, konkrete profetier osv.** Begrepene i seg selv er Bibelske nok, men masse rare spekulasjoner og subjektive fortolkninger har blitt og blir ilagt begrepene av overivrige forkynnere.
- **Scenekirke:** Alt skal være hipt og kult, scenekirke med store sceneshow (proff lyd og lys) og masse underholdning og kultur, liten plass til Jesus.
- **Høymesse, salmesang, orgelmusikk og "stiv" liturgi i kirken:** Disse momentene gir meg ingen glede, trivsel eller opplevelse. Gammeldagse og stive gudstjenester skaper for meg en unødvendig distanse eller mellomledd mellom meg og Gud. Jeg føler meg også fremmedgjort i en organisering som jeg ikke forstår meg på.
- **For sterkt menighetsfokus:** Mer opptatt av å bygge menigheter i stedet for å bygge mennesker. For mye aktivitetsfokus i stedet for Jesus-fokus.
- **Dagens kirkelige praktisering av nattverd:** Nattverd er noe som alle kan feire, uavhengig av om det er prest eller ei til stede. Jeg aksepterer ikke at prestene har fått enerett på å forrette nattverd.

Jeg tror også folk er drittlei prester og kristne forkynnere som innbiller seg at de har et slags "nasjonalt mandat" eller en "myndighet" over andre, slik at de hele tiden føler seg berettiget til å fortelle vilt fremmede om deres "synder". Disse folka er jo til og med de fleste av oss Jesus-troende ganske drittlei. (Sitat fra Dauids liv | David Åleskjærs blogg.)

- **For mye fokus på sekundære spørsmål**, slik som debatter rundt homofili og helvete. Slike spørsmål bør ikke være kirkesplittende eller gis så mye fokus som er tilfellet pr. dags dato. Det finnes mer sentrale spørsmål her i verden, f. eks. misjon og annen forkynnelse av det sentrale kristne budskapet.
- **Det er vanskelig å kalle seg kristen** etter at personer slik som Trump og Hanvold har benyttet seg av kristen-kortet og "ødelagt" det. Jeg vil på ingen måte bli identifisert med slike personer som i sine uttalelser viser lite respekt og nestekjærlighet over for andre som ikke deler deres syn i enkeltsaker. Jesu-disippel, Jesus-tilhenger, Jesus-sympatisør, Jesus-venn eller Jesus-støttespiller er muligens bedre ord å benytte seg av enn begrepet kristen.
- Jeg **aksepterer ikke å bli plassert i kategorien liberal kristen**, B-kristen, lunken eller troende som kun tror på det "som klør i øret". **Nådebudskapet** er sentralt i min tro, men jeg er likevel ikke en lunken troende som går på kompromiss med det sentrale i kristendommen.
- **Oase:** Det kan virke som om det har blitt viktigere å søke spektakulære opplevelser enn sunn åndelig fornyelse. Jeg tror ikke kirka eller Norge generelt lenger trenger den ekstreme karismatikken som Oase pr. dags dato presenterer. Ukritisk hentes ekstreme og omstridte karismatiske forkynnere fra USA som presenterer et budskap med liten Bibelsk dekning.
- **Kristen Koalisjon Norge (KKN)** har fram til nå (desember 2016) gått under min "radar". KKN skal visstnok være en verdibasert folkebevegelse ifølge deres nettside: "**Vi søker å mobilisere verdibevisste kristne, samt mennesker med lignende verdier, til engasjement for å bygge Norge på kristen tro og etikk.**" Noen sentrale aktører i bevegelsen er Jan-Aage Torp og Finn Jarle Sæle. De er blant annet imot abort og jobber imot barnevernet. De er som forventet opptatt av og uttrykker sin støtte til staten Israel og jødene. De

ønsker at kristendommen skal gjennomsyre hele samfunnet, og de kaller mer eller mindre all motstand for forfølgelse. Deres konservative tilnærming får ikke min støtte!

- **Teokrati** som styringsform.
- **Feighet og skam** overfor evangeliet preger enkelte kristne. **Vekkelse** ønskes, men dette vil neppe oppnås når murer bygges mot dem på utsiden og overfor fremmede.
- **Islam** som 100 % fredens og toleransens religion.
- **Framtiden til Den norske kirke** er høyst usikker (splittelser og behov for å tilpasse seg tiden vi lever i samt finansene/økonomien som "fri" kirke).
- **Splittelser** som løsningen på alt. Historisk sett virker det som om en god del menigheter og forsamlinger har hatt mangelfulle systemer for å takle uenigheter. I hvert fall har mange menighetssplittelser funnet sted pga. bagatellmessige forhold.
- Jeg kan ikke fatte og begripe at noen ønsker å støtte sirkuset rundt TV Visjon Norge.
- Alt for mange faller utenfor kristent arbeid. Det kan være nødvendig med **et taktskifte i Kristen-Norge** for å nå flere. Det **nytter ikke å gjøre mer av det samme som allerede gjøres**, da dette har vist seg i liten grad å fungere.
- En ting jeg faktisk tror på: Hvis vi skal tro en rekke studier er **religiøse mennesker mindre intelligente enn ikke-troende**.

Nå har jeg "angrepet" min egen tro, dvs. kristendommen. Mye kunne sikkert også ha vært sagt om liv og lære innenfor Islam (den muslimske lære), buddhismen, hinduismen etc. Imidlertid blir dette utenfor mitt interesse- og kompetansefelt.

Mye mer kunne ha vært sagt innenfor dette temaet. Det skjer masse rart med begrunnelse i kristendommen, kristentroen og/eller Bibelen. Ikke alt som har en religiøs begrunnelse kjøpes som god fisk for en person som meg som nok er en kritisk kristen som liker å tenke selv.

Lenker:

- blogg.brr.no: Min tro
- blogg.brr.no: Protest mot enkelte former for kristendom
- [blogg.brr.no: De "fracfalne" og "brente" kristne](http://blogg.brr.no: De)
- blogg.brr.no: Kristenkritikk
- blogg.brr.no: Ekstrem karismatikk, skeptisk
- blogg.brr.no: Nei til TV Visjon Norge!
- [Verdidebatt.no: Ting jeg IKKE tror på \(forkortet innlegg av denne bloggartikkelen + litt debatt\)](http://Verdidebatt.no: Ting jeg IKKE tror på (forkortet innlegg av denne bloggartikkelen + litt debatt))
- Davids liv | David Åleskjærs blogg
- Kristenbloggere.no – Et bloggsamfunn for kristne

Del dette:

